

Sygn. akt III U 21/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	stażysta Sylwia Zarzecka Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2018r. w Suwałkach

sprawy przedstawiciela ustawowego małoletniego K. W. (1) **J. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

w związku z odwołaniem przedstawiciela ustawowego J. W.

na beczynność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. w zakresie nie wydania decyzji o przyznaniu renty rodzinnej

1. **oddala odwołanie;**

2. **przekazuje wniosek przedstawicielki ustawowej J. W. o zwrot kosztów i odsetki zgłoszone na rozprawie w dniu 26 czerwca 2018 roku do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G..**

UZASADNIENIE

J. W. w skardze na beczynność organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w G., złożonej do Sądu w dniu 11.01.2018r.,

zarzuciła mu:

- zaniechanie i nieprawidłowe procedowanie powodujące brak rozstrzygnięcia dotyczącego prawa jej syna K. W. (1) do renty rodzinnej po zmarłym ojcu K. W. (2);
- naruszenie konstytucyjnej zasady zaufania obywatela do państwa i jego organów poprzez niewydanie decyzji w odpowiednim czasie;
- naruszenie prawa obywatela do sądu poprzez uniemożliwienie możliwości odwołania się od decyzji (wobec jej braku) do Sądu i sądowej kontroli prawidłowości decyzji;
- niewłaściwą ocenę stanu faktycznego oraz niewłaściwe zastosowanie przepisów prawa;

- dowolną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego poprzez naruszenie prawa procesowego i materialnego tj. 65 w związku z art. 57 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS poprzez błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie poprzez zaniechanie rozstrzygnięcia w zakresie, iż ubezpieczonemu przysługiwałaby renta z tytułu niezdolności do pracy i w konsekwencji zaniechanie wydania decyzji przyznającej K. W. (1) prawa do renty rodzinnej.

W związku z tym wniosła o zobowiązanie organu rentowego do wydania decyzji przyznającej K. W. (1) prawo do świadczenia rentowego od dnia śmierci tj. od dnia 13.09.2016r.

Wniosła także o stwierdzenie odpowiedzialności organu rentowego za zaniechania i przewlekłość w załatwianiu sprawy oraz, że odwołanie przerywa bieg przedawnienia roszczenia o wypłatę świadczenia rentowego zainicjowanego wnioskiem złożonym w październiku 2016r.

Wskazała w uzasadnieniu, że nie zgadza się z postępowaniem organu rentowego, albowiem uważa że jej syn K. W. (1) spełnia przesłanki określone w ustawie o emeryturach i rentach z FUS z dnia 17.12.1998r. uprawniające go do renty rodzinnej (art. 65). Tymczasem organ rentowy od października 2016r. nie zajął stanowiska do złożonego wniosku i nie wydał żadnej decyzji.

W odpowiedzi na skargę organ rentowy wniósł o jej oddalenie.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, że w dniu 11.10.2016r. J. W., działając w imieniu małoletniego syna K. W. (1), złożyła w Inspektoracie pozwanego w S. wniosek o prawo do renty rodzinnej po mężu K. W. (2), zmarłym w dniu 13.09.2016r.

Pismem z dnia 21.10.2016r. akta sprawy zostały, zgodnie z właściwością przekazane przez Inspektorat pozwanego w S. do Oddziału w G. do Wydziału (...). Akta wpłynęły do Oddziału pozwanego w G. w dniu 2.11.2016r.

W dniu 15.09.2017r. Wydział (...)pozwanego wystąpił do Wydziału (...) w S. w celu potwierdzenia polskich okresów ubezpieczenia zmarłego K. W. (2). Potwierdzenie nastąpiło w dniu 18.09.2017r.

Pismem z dnia 18.09.2017r. J. W. została poinformowana o przesunięciu terminu wydania decyzji do czasu potwierdzenia przez brytyjską instytucję okresu ubezpieczenia K. W. (2) – wskazując na obowiązujące przepisy prawa krajowego, jak i unijnego. Wyjaśniono, iż na podstawie jedynie polskich okresów ubezpieczenia nie można ustalić prawa do renty rodzinnej z krajowego (polskiego) systemu ubezpieczeń społecznych. Jednakże w przypadku, gdy osoba posiadała okresy ubezpieczenia w Polsce i państwach Europejskiego Obszaru Gospodarczego, przy ustaleniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy stosowana jest zasada sumowania okresów ubezpieczenia przebytych we wszystkich państwach. Wskazano także, że w myśl art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych decyzja w sprawie zostanie wydana w terminie 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do załatwienia sprawy.

Również w dniu 18.09.2017r. i 29.09.2017r. pozwany organ wystąpił przy pomocy formularzy E 205 PL (zaświadczenie dot. przebiegu ubezpieczenia w Polsce) i E 203 PL do brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej ((...)) z prośbą o nadesłanie potwierdzenia zagranicznych okresów ubezpieczenia zmarłego K. W. (2).

W związku z brakiem odpowiedzi ze strony instytucji brytyjskiej, Zakład dnia 9.01.2018r. wystąpił z ponagleniem o nadesłanie potwierdzenia zagranicznych okresów ubezpieczenia zmarłego K. W. (2).

Dopiero w dniu 2.02.2018r. pozwany organ otrzymał z brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej, potwierdzenie zagranicznych okresów ubezpieczenia zmarłego K. W. (2), wskazując na zatrudnienie i podleganie brytyjskiemu systemowi ubezpieczeń społecznych przez K. W. (2).

Dysponując powyższymi informacjami, Zakład w dniu 5.02.2018r. wydał decyzję zaliczkową, przyznającą małoletniemu K. W. (1) prawo do renty rodzinnej po zmarłym ojcu K. W. (2) od dnia 13.09.2016r. W uzasadnieniu

decyzji wskazano, że ustalenie jej kwoty w ramach decyzji ma charakter zaliczkowy i może ulec zmianie, jeżeli do dnia 28.02.2018r. J. W. dostarczy do pozwanego zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz świadectwo pracy z Jednostki Wojskowej.

Podał, że wydał ją w przepisowym terminie 30 dni jak stanowi art. 118 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wskazał, że rozpoznając wnioski o przyznanie prawa do świadczeń rentowych w przypadku osób posiadających okresy ubezpieczeniowe nie tylko polskie, ale także z innych krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego, Zakład zobowiązany jest dokonać potwierdzenia okresów ubezpieczenia tak w ramach polskiego zatrudnienia (na podstawie ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2017r., poz. 1383 tj. ze zm.]), jak również zatrudnienia w innych Państwach – co następuje na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2014 z dnia 29.04.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE serii L nr 166 poz. 1) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16.09.2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 (Dz. Urz. UE serii L nr 284 poz. 1).

Nie mógł tymczasem wydać decyzji do czasu potwierdzenia okresów ubezpieczenia przez instytucję brytyjską.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W obecnym stanie sprawy skarga podlegała oddaleniu. Organ rentowy wydał bowiem decyzję, której oczekiwała skarżąca J. W.. Skarga stała się więc bezprzedmiotowa.

Zgodnie z przepisem art. 477¹⁴ § 3 kpc, jeżeli odwołanie wniesiono w związku z niewydaniem decyzji przez organ rentowy, sąd w razie uwzględnienia odwołania zobowiązuje organ rentowy do wydania decyzji w określonym terminie, zawiadamiając o tym organ nadrzędny, lub orzeka co do istoty sprawy.

Skoro zatem w sprawie decyzja została wydana przez organ rentowy Sąd nie może zobowiązywać organu rentowego do jej wydania ani tym bardziej orzekać co do istoty sprawy. Ten kogo decyzja dotyczy może ewentualnie złożyć od niej odwołanie do Sądu na zasadach ogólnych, jeżeli nie zgadza się z jej treścią.

Mając więc na uwadze, że skarga stała się bezprzedmiotowa, a zatem i bezprzedmiotowe jest dalsze w niej postępowanie, Sąd nie może wypowiadać się już w takiej sprawie odnośnie jakichkolwiek zarzutów dotyczących niewydania decyzji przez organ rentowy, tak jak wskazanych skargą naruszenia Konstytucji, niewłaściwą oceną stanu faktycznego i zastosowania przepisów prawa, a tym samym i stwierdzać odpowiedzialności organu rentowego za zaniechania i przewlekłość w załatwianiu sprawy. Ewentualne żądania należy zgłosić organowi rentowemu i ten winien się do nich wypowiedzieć w wydanych nowych decyzjach. Dotyczy to więc żądania zwrotu kosztów w związku z oczekiwaniem za wydanie decyzji i odsetek w opóźnieniu ze spełnieniem wypłaty świadczenia. Takie żądanie odwołująca się wobec organu rentowego zgłosiła na rozprawie przed Sądem. Sąd jednak nie mógł ich rozpoznawać. W pierwszej bowiem kolejności musi do nich w drodze decyzji ustosunkować się organ rentowy. Sąd zobowiązany jest tylko takie żądanie stosownie do przepisu art. 477¹⁰ § 2 kpc przekazać organowi rentowemu do rozpoznania. Zgodnie mianowicie z tym przepisem jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, Sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu.

Na skutek przekazania zgłoszonych żądań organ rentowy po ustosunkowaniu się do nich wyda nową decyzję i dopiero w przypadku ich nie uwzględnienia będzie można swoich ewentualnych racji dochodzić w Sądzie, wskazując co czyni, że te żądania są uzasadnione.

Mając więc to wszystko na uwadze Sąd, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc i art. 477¹⁰ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.